

พระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย
พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการนำเรือที่อยู่นอกกระบวนควบคุมของรัฐไปใช้ในการทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสนับสนุนการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐาน การบริหารจัดการกองเรือไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคง ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้อย่างยั่งยืน ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับ เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามต่อไปนี้เป็น ๖/๑, ๖/๒, และ ๖/๓. ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

“๖/๑. “เรือประมง” หมายความว่า เรือทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้ หรือมีหรือติดตั้ง เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำการประมง เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า

๖/๒. “เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า เรือขนถ่ายสัตว์น้ำตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

๖/๓. “เรือสนับสนุนการประมง” หมายความว่า เรือที่ใช้หรือเจตนาจะใช้บรรทุกน้ำมัน น้ำจืด อาหาร หรือสิ่งอื่นใด เพื่อสนับสนุนเรือประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ประเภทและ ขนาดของเรือ และลักษณะของสิ่งที่จะบรรทุกหรือให้การสนับสนุนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

“มาตรา ๒๒/๑ให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับเรือที่เจ้าของเรืออ้างว่าได้จำหน่าย จ่าย หรือโอนไปให้ผู้อื่นโดยไม่สามารถแสดงหลักฐานการจำหน่าย จ่าย หรือโอน และไม่สามารถติดตาม หรือตรวจสอบได้ว่าเรืออยู่ที่ใด ด้วยโดยอนุโลม และไม่ว่าเจ้าของเรือจะได้แจ้งแก่นายทะเบียนเรือหรือไม่ หรือนายทะเบียนเรือสั่งเพิกถอนทะเบียนเรือไทยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ

เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเรือสนับสนุนการประมงที่ถูกเพิกถอนทะเบียนเรือ ตามวรรคหนึ่งหรือมาตรา ๒๒ ห้ามมิให้นายทะเบียนเรือรับจดทะเบียนเรือนั้นเป็นเรือประมง เรือขนถ่าย สัตว์น้ำ และเรือสนับสนุนการประมงอีก

ในกรณีที่มีการพบเรือที่ห้ามรับจดทะเบียนเรือตามวรรคสอง ให้เจ้าท่ามีอำนาจยึดหรืออายัด และควบคุมเรือ เครื่องประกอบเรือ รวมทั้งทรัพย์สินที่อยู่ในเรือดังกล่าว และนำไปจอดเพื่อควบคุม ไว้ในบริเวณที่เห็นสมควร ทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประจำเรือ และติดตั้งเครื่องมือควบคุมเรือหรือ เครื่องมืออย่างใด ๆ มิให้เคลื่อนจากจุดที่จอด และแจ้งให้เจ้าของเรือทราบและมาแสดงตน ในกรณี ที่ไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของเรือ ให้ปิดประกาศให้เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือมาแสดงตนต่อเจ้าท่า หากไม่มีเจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือมาแสดงตนภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าเจ้าของเรือละกรรมสิทธิ์

ในเรือนั้น และให้เจ้าท่ามีอำนาจแยกชิ้นส่วนหรือทำลายเรือ จำหน่ายเป็นเศษวัสดุ หรือให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้ประโยชน์

ในกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือมาแสดงตนพร้อมด้วยหลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของเรือ หรือผู้ครอบครองเรือภายในกำหนดเวลา ให้เจ้าท่าคืนเรือนั้นให้แก่เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือ เมื่อเจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือได้ชำระค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการดำเนินการตามวรรคสามแล้วและทำหนังสือรับรองว่าไม่นำเรือนั้นไปใช้เป็นเรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเรือสนับสนุนการประมง

การดำเนินการตามวรรคสามและวรรคสี่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ เจ้าท่าจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนดำเนินการแทนก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๕๔/๘ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) เรือประมงที่ได้จดทะเบียนเป็นเรือไทยแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าท่าแจ้งให้เจ้าของเรือทราบถึงการสิ้นอายุของใบอนุญาตใช้เรือนั้น”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

“ผู้นำเรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเรือสนับสนุนการประมงที่ถูกเพิกถอนทะเบียนเรือ ตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๒/๑ ไปทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสนับสนุนการประมง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยให้ถือว่า เรือนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิด และให้ริบเสียทั้งสิ้น”

มาตรา ๘ ให้เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และเรือสนับสนุนการประมง ตามบัญชีรายชื่อ เรือสูญหายถาวรที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนดในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ถือเป็นเรือ

ที่มีการแจ้งแก่นายทะเบียนตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลเรือไทยที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสนับสนุนการประมง เพื่อใช้ในการติดตามควบคุมและเฝ้าระวังมิให้มีการนำเรือไปใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจากการจัดทำฐานข้อมูลปรากฏว่ามีเรือบางส่วนที่เจ้าของเรือแจ้งว่าเรือจม สูญหาย จำหน่าย จ่าย หรือโอนให้แก่ผู้อื่นโดยไม่สามารถแสดงหลักฐานและไม่สามารถติดตามหรือตรวจสอบได้ว่าเรืออยู่ที่ใด จึงมีความเสี่ยงที่จะมีการนำเรือดังกล่าวไปใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสนับสนุนการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย สมควรกำหนดมาตรการป้องกันมิให้มีการนำเรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และเรือสนับสนุนการประมงดังกล่าวกลับเข้ามาจดทะเบียนเป็นเรือไทย หรือนำมาใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือสนับสนุนการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวต้องกระทำให้แล้วเสร็จโดยรวดเร็วเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมงได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้